

Idrottsveteranen

Nr. 1/2026

”Visst nappar det!”

Årets fisketur till Åland

▶ Sida 5

Äventyr på Svalbard

”Mitt sista skidlopp”

▶ Sida 12

Åkning på längden, tvären och utför

Läs om årets tur till Kläppen

▶ Sida 6

Prova-på-läger på Bosön

Med besök av försvarsministern

▶ Sida 20

*Läs, se
bilderna och
planera för
ditt deltagande
nästa år!*

Idrottsveteranen

- En tidskrift från idrottsföreningen för skadade och sårade veteraner.

ISSN 3035-8698

Ansvarig utgivare

Marcus Dahlberg

Redaktör

Leif Ölmeborg

Grafisk form

Helena Grundström

Kontakt

0734-32 12 98

kansliet@idrottsveteranerna.se

Ågatan 15 B, postfack 11
749 35 Enköping

www.idrottsveteranerna.se

Tryck

Normy Stockholm AB

Tidigare nummer av Idrottsveteranen finns att ta del av på www.idrottsveteranerna.se under rubriken "Tidningen Idrottsveteranen".

Idrottsveteranernas styrelse

Vice ordförande

Marcus Dahlberg

Idrottsansvarig

Milad Samadi

Kassör

Lars Fockborn

Ledamöter

Per Lindblad
Thomas Torkelsson
Ulf Roos
Torbjörn Zimmerman
Elias Mibesjö

Kansliet informerar

Vänner,

Anledningen till att "Ordförande har ordet" inte finns med är att vår ordförande lämnade sitt uppdrag vid styrelsemöte den 9 maj. Vi var förberedda på att han skulle lämna vid årsmötet 2027 och hade därför tagit en kontakt med Genmj Laura Swan Wrede som ersättare 2027. När detta inträffade tog vi förnyad kontakt med Laura som strax innan fått uppdrag som Deputy Commander Special Training Command EUMAM Ukraine. Då denna uppgift drivs som en mission kommer hon inte kunna efterträda som ordförande redan nu. Vid årsmötet på Bosön den 29 maj valdes ingen ny ordförande utan styrelsen kommer fortsätta sitt arbete med den bemanning som då valdes. Vice ordförande är fortsatt Marcus Dahlberg, kassör är Lars Fockborn, styrelseledamöter är Milad Samadi, Thomas Tor-

kelsson, Per Lindblad och de två nyvalda Torbjörn Zimmerman som ersätter Anders Jarhult och Elias Mibesjö som ersätter Ulf Roos. Föreningen framför sitt varma tack till Hibbe och Ulf för den tid de lagt ner för föreningen och hälsar de två nyvalda välkomna.

Vid årsmötet togs frågan om föreningens namnbyte upp och beslutades att föreningen ska heta "IDV för sårade/skadade soldater", på engelska "IDV wounded warriors". Anledningen till namnbytet är att vi noterat flera som vi skulle kunna stödja men som inte söker sig till oss därför att de inte är idrottsmän. Ett namnbyte där "idrott" inte finns med kanske kan locka några fler sårade/skadade att söka sig till vår krets. Vi kommer fortsatt att verka inom ramen för idrott och friskvård men bredda vårt utbud till även andra arrangemang utan att konkurrera med övriga stödor-

ganisationer. T.ex. kommer vi anordna en familjehelg där vi ger tips om friskvårdsaktiviteter som familjen kan ägna sig åt gemensamt på hemmaplan. Eftersom namnbytet är en ändring av föreningens stadgar krävs att beslutet fastställs vid två föreningsmöten vilket innebär att bytet kan fastställas vid föreningens höstmöte och genomföras under 2027 under förutsättning att vårt budgetäskande för detta vinner gehör.

Vi har under en tid verkat inom ramen för veteranstrategiarbetet för att vi ska få resurs för en lotsfunktion, en informatör och juridiskt stöd, men även för att FM bör lämna ett tydligare stöd till de som är sårade/skadade. Avseende informatör och juridiskt stöd har detta tidigare strukits av VetC och vi väntar nu på FM beslut för budget 2027.

När det gäller lotsfunktionen är tanken att lotsen ska kunna hjälpa en utlandsveteran med kontakter med myndigheter även på den enskildes hemmaplan. I januari i år utlystes ett extra statsbidrag för 2026 som föreningen uppmanades att söka vilket vi gjorde. Vi fick ett besked i mars att VetC avslagit vår ansökan med motivet att VetC ville ha fler sökande. Även vid den andra ansökningsperioden under april månad sökte vi stöd för detta. Vid en dialog med VetC fick vi veta att lotsen primärt skulle arbeta med den nyinrättade gruppen som VetC organiserar med sårade/skadade utlandsveteraner. Då det var tydligt att vi inte kunde stödja våra medlemmar utan att samverka med VetC fattade styrelsen beslut att återkalla vår ansökan. Det torde vara bättre såsom det presenterats för oss att funktionen finns vid VetC istället för att vi ska anställa en resurs som i huvudsak ska arbetsledas från VetC. Vi vet också att ett antal av våra medlemmar av olika skäl inte avser söka sig till VetC grupp för sårade/skadade och de skulle då inte kunna få ett erforderligt stöd.

Som ett resultat av våra synpunkter om tydligare stöd till sårade/skadade har VetC inrättat en grupp för sårade/skadade. Ansökningshandlingar har

Innehåll nr. 1/2026

- 2 Kansliet informerar
- 5 Årets fisketur till Åland
- 6 Skidveckan i Kläppen
- 9 Idrottsveteranerna på veteranmarsch
- 10 Ord från en bastu i Ålands skärgård
- 11 Tunnelträningen går framåt
- 12 Äventyr på Svalbard - mitt sista skidlopp
- 16 Veterandagen 2026
- 19 Bli sponsor för Idrottsveteranerna
- 20 Prova-på-lägrer på Bosön
- 23 Våra sponsorer

inte skickats ut till alla utlandsveteraner utan endast till de som registrerat sig för veterankortet på sidan "Mitt Försvarsmakten". Det innebär att alla kanske inte nåtts av ansökningshandlingarna trots att vi skickat dessa via mail. Är du i den situationen så kontaktar du kansliet så ordnar vi det. De underlag du en gång skickade till oss för att godkännas som sårad/skadad utlandsveteran räcker inte för VetC. Du måste därför skicka in nytt underlag då vi inte sparar några intyg, de förstörs när vi kunnat godkänna dig som medlem. Har du erhållit FM medalj sårad i strid eller tidigare fått VetC hjälp som sårad/skadad och detta dokumenterats behöver du inte skicka något medicinskt underlag.

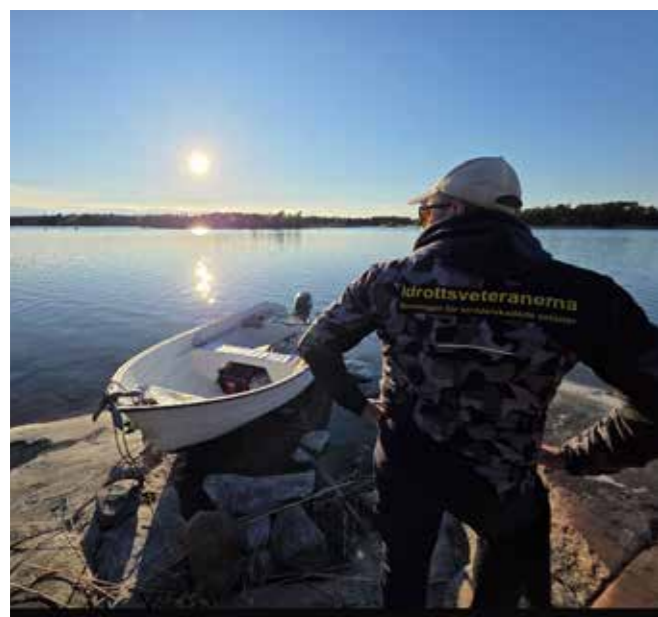
Vi skickade ut en enkät 05-20 för att efterhöra era idéer om föreningens verksamhet i framtiden och också i vilken utsträckning du är intresserad av att medverka/leda genomförande. Vi har fått 20 svar så här långt och önskar att du tar en titt i mailkorgen och svarar på frågorna.

Vid försvarsministerns besök vid prova på lägret på Bosön fick vi

klart för oss att ambitionen att starta den temporära veterangården före valet i september ligger fast. Vi lämnade i slutet av förra året ett förslag till stadgar och en 180 dagars införanndeplan till SVF och SMKR då Invidzonen och SSHF inte var för inrättandet till 100%. Även stiftelsen Veteranmötet fick del av handlingarna. Vi träffades i februari med ambitionen att bilda en ideell förening och utse en styrelse för att starta förberedelsearbetet. Vi hade dessförinnan kontaktat Bosön tillsammans med generalsekretären i SVF och Stefan Jonsson från Camp Valkyria och Stiftelsen Veteranmötet. Där fick vi veta att vi kunde få 1600 gästnätter för de tre miljoner kronor som var föreslaget för förlägningskostnader i Allan Widmans utredning. Vid mötet beslutades att tillsätta en arbetsgrupp under ledning av SVF. Denna har i skrivande stund träffats två gången och vi avvaktar beslut om uppstart av förening och styrelse. Tanken är att driva projektet intill dess att Camp Valkyria är färdigbyggt i Arninge norr om Stockholm då veterangården fysiskt flyttas dit.

När detta skrivs är föreningsbilen på väg till Helsingör för Veteranmarschen Danmark och kommande helg är det föreningens golftävling till minne av Anders Jarhult. Vi förbereder också ett nytt arrangemang som vi skickat ut en intresseförfrågan kring nämligen en cykeltur längs Vindelälven från Ammarnäs till Vännäs som går av stapeln direkt efter fiskecampen Camp Grayling. I augusti genomför vi kajaktur, sommarfjällmarsch tillsammans med Lapplands Jägars Kamratförening och skyttetävling i Sala. I september hoppas vi på att I 21 i Sollefteå tar emot oss för ett prova på läger, men detta är i nuläget lite oklart. I oktober kommer vi att träffa våra nordiska och baltiska kollegor vid ett möte i Helsingfors där vi ser på möjligheterna till samarbete. I november genomför vi en informationsdag i första hand för våra nya medlemmar och vi avslutar året med skidläger vid K4 i Arvidsjaur i december.

Med detta vill Leif och Fredrik önska er alla en skön sommar med förhoppning att vi ses vid något arrangemang framöver.

Årets fisketur till Åland

En gång i tiden så fanns det ett program som hette "Visst nappar det", detta kan man lugnt säga om årets tur till Åland.

Vi var åtta sårade/skadade och en stödmedlem, alla fick gott om fisk. Förutom fiske så hade vi det otroligt bra, vi gjorde allt för varandra för att det skulle bli så bra som möjligt. Gruppdynamiken ger styrka åt alla, till och med vår stödmedlem Leia blev en av oss och blev även en lärning vid muurikkan vid middagstid.

Vi hade även en guidad tur på Åland med Pingi, en gammal räv som visste exakt var gäddorna stod och lurade, tur 1 fick 23 gäddor och tur 2 fick 25 gäddor, ett mycket bra resultat.

Abborre fanns också, det blev inga

stora borrar men de fanns där. Jag personligen hade en riktigt stor borre efter min spinnare.

Om jag inte minns fel så blev det totalt 124 fiskar fångade och alla blev satta tillbaka. Även vi värnar om ett fortsatt bra fiske och ser redan fram emot 2027.

Återigen så bevisar gruppen som åkte en gemenskap och styrka i att vi gör saker TILLSAMMANS.

Nu laddar vi och tar sikte på nya äventyr i föreningen.

Häng med, vi ses därute, någonstans i Sverige!

Vid pennan,

Thomas Torkelsson
Ledamot IDV
Fiskare av rang

Marcus och Björn, andra fiskare av rang.

Varför dra upp bara en fisk åt gången när man kan ta två?

Skidveckan i Kläppen 2026

Årets upplaga av skidveckan i Kläppen startade med uppresa den 15 mars. Trots de stora snömängder som kommit tidigare under vintern vittnade barmarksvägarna om att snösmältningen gått fort i år.

Efter installation i våra två stugor på söndag eftermiddag avnjöts spagetti och köttfärssås. Den till stugorna utkörda skidutrustningen provades för att vara startklara på måndagsmorgonen då liftarna öppnar kl 09.00. Det visade sig att det fanns gott om snö i backarna

men det varma vädret gjorde att pisterna inte frös till under natten efter söndagskvällens preparering. Det innebar att det ganska snart blev ordentligt uppkört på eftermiddagen vilket var fallet även tisdag och onsdag. Från torsdag blev det bättre med lite kyligare nätter. Även de som åkte på längden märkte av bristen på natursnö då flera av de spåren inte kunde användas utan endast de som var lagda med konstsnö som har bättre hållbarhet. Programmet innehöll ett skidpass på förmiddagen och ett på eftermiddagen och

det senare bjöd på ordentliga utmaningar. Som traditionen bjuder utdelades priset "veckans snömos" till den som producerade de flesta vurporna. Årets pris gick till Kenneth som åkte telemarkskidor vilket var en ordentlig utmaning på eftermiddagarna.

Frukost, lunch och middag tillagades stugvis eller på Murikka gemensamt med bl.a. kulinariska läckerheter som flygande Jakob, tortellini med fläskfilé, porterstek, civapcici m.m. Måndagens lunch intogs i Toppstugan och fredagens

lunch i restaurang Halster. Middagen på onsdag avnjöts på restaurang Brassieriet.

Ett par av deltagarna var med från söndag till torsdag och ett par från torsdag till söndag. Det fanns plats för 14 deltagare och totalt var vi 13 deltagare efter ett sent avhopp. Extra glädjande var att vi hade tre nya deltagare under veckan. Vi hade också med en assistanshund och i fortsättningen kommer vi säkerställa att stugorna kan ta emot husdjur när vi beställer.

På skidor, ovan från vänster: Kongo Magneli med assistanshund, Kenneth Larsson, Mats Karlsson och Bozica Mäkitalo.

Med huvudbonader, nedan från vänster: Leif Ölmeborg, Fredrik Wiebe, Kenneth Larsson.

Veckan var, trots det lite sämre förutsättningarna, ändå uppskattad av samtliga deltagare. Vi bokade därför även nästa år och då mellan 14-21 mars.

Har du inte deltagit tidigare så är du varmt välkommen och prioriteras före de som deltagit tidigare. Det krävs inga förkunskaper och du får hyra skidutrustning på förningens bekostnad om du saknar egen utrustning. Vid behov ordnar vi också med skidlärare.

Planera redan nu för att hänga på 2027!

Årets Kläppen-deltagare. ▼

Leif Ölmeborg överlämnar "Snömos" till Kenneth Larsson. ▲

Idrottsveteranerna på Veteranmarsch 2026

I helgen deltog åtta veteraner från IDV i Veteransupport.dk:s veterarmarsch i Helsingør tillsammans med veteraner från flera europeiska länder.

Deltagarna kunde välja mellan 7,5, 15, 30 eller 100 kilometer. Av IDV:s deltagare valde sex veteraner att genomföra 30-kilometersmarschen, medan två veteraner gick 15 kilometer.

Marschen genomfördes dessutom på Sveriges nationaldag – vilket kanske är ett något ovanligt sätt att fira den på. Men för åtta svenska veteraner kändes det helt naturligt att tillbringa dagen i Danmark tillsammans med kamrater från flera nationer, med vandringsskängorna på fötterna och den svensk-danska vänskapen som sällskap längs vägen.

Från Helsingørs historiska hamnområde tog marschen oss genom stadsmiljö, grönskande skogspar-

tier och natursköna stigar mot Hornbæk. Längs vägen bjöds vi på frisk havsluft, glittrande vyer över Öresund och kilometer efter kilometer av goda samtal. Efter vändpunkten följde den kanske vackraste delen av sträckan, där skogen öppnade sig mot kusten och havet ständigt gjorde sig påmint mellan träden.

Men det som gjorde starkast intryck var inte naturen eller de 30 kilometrarna. Det var människorna. Veteraner från olika länder, med olika bakgrunder och erfarenheter, som under några timmar delade väg, berättelser, skratt och gemenskap. Det är sådana möten som påminner oss om att kamratskap inte känner några nationsgränser.

För IDV handlar sådana här aktiviteter om mer än att bara ta sig från start till mål. De handlar om gemenskap, rehabilitering, fysisk aktivitet och möjligheten att

tillsammans med andra veteraner fortsätta utmana sig själv och växa som människa.

30 kilometer kan vara en utmaning för vem som helst, men för vissa är det en prestation långt utöver det vanliga. Därför vill vi rikta ett särskilt erkännande till Conny, som med imponerande vilja och uthållighet genomförde hela marschen. Hans prestation är ett inspirerande exempel på den styrka och beslutsamhet som finns hos våra veteraner.

Ett stort tack till Veteransupport.dk för ett väl genomfört arrangemang och till alla deltagare som bidrog till en fantastisk dag fylld av kamratskap, erfarenhetsutbyte och många kilometer i gott sällskap.

Åtta veteraner deltog. Åtta veteraner nådde sitt mål.

Bra jobbat, Conny – och bra jobbat till hela IDV-gänget!

Ord från en bastu i Ålands skärgård

Kära Idrottsveteranerna,

Jag vill skriva några ord till er, ord som kommer direkt från mitt soldathjärta.

Till er som burit mer än bara ryggsäcken.

Till er som gått före när vägen varit som mörkast och hållit linjen när världen skakat.

Jag vill tacka er för modet, för uppoffringarna och för allt det som sällan syns men som betyder mer än ord kan beskriva.

Jag vill också tacka er som stått kvar.

Jag vill tacka er som sett mig, lyssnat och funnits där även när striden flyttade in i min vardag.

Det betyder så mycket mer än ni kanske själva kan förstå.

När jag tänker på er i Idrottsveteranerna tänker jag inte bara på

träning eller aktiviteter.

Jag tänker på den otroligt fina gemenskap, trygghet och människor som på riktigt bryr sig om varandra.

För mig blev föreningen inte bara en plats att komma till, den blev en plats som förändrade mitt liv.

Genom er hittade jag tillbaka till

rörelsen, till sammanhanget och till mig själv.

Ni visade mig att styrka inte alltid handlar om att vara stark hela tiden, utan om att våga resa sig igen och fortsätta framåt tillsammans med andra.

Ni har funnits där när stegen varit osäkra, när orken inte räckt

till och när ensamheten känts som störst.

Hos er har jag känt att jag inte behövt bära allting ensam.

För mig är ni inte bara en förening ni är människor som gjort verklig skillnad i mitt liv.

Ni har funnits där i det tysta, i skratten, i samtalen och i de dagar då jag tvivlat på mig själv.

Jag är djupt tacksam för allt ni gett mig.

För gemenskapen.

För närvaron.

För stödet.

För att ni såg mig även när jag hade svårt att se mig själv.

Jag bär med mig er styrka och allt det ni hjälpt mig att hitta tillbaka till.

Och framför allt bär jag med mig känslan av att jag aldrig behöver gå ensam igen.

Tack för att ni finns.

Tack för att ni stod kvar.

Och tack för att ni förändrade mitt liv.

Med stor tacksamhet,

Kristofer Cederqvist,

på min födelsedag 15 maj 2026.

Tunnelträningen går framåt

Tunnelträningen rullar på, jag är uppe nu i 18 timmar totalt. Har börjat flyga på rygg och sittandes, så muskelminnet har börjat bli riktigt bra.

Ska på säkerhetssamtal nu på torsdag i samband med årets start där vi haft en skrivning om säkerhet. På lördag blir det att hänga sele där olika reservdrag ska visas upp i handlande vid olika scenarier.

Därefter blir det tunnelflyg med andra hoppare, s.k. huckjam, ett ord för att bara ha kul i tunneln i alla blandade former.

Mitt mål genom fysikträning och

tunnelträning börjar bli som jag vill. Så veckan efter midsommar kommer jag vara med på ett friflygläger med instruktörer från USA.

Tack för allt stöd från Idrottsveteranerna.

Utan er så hade det här aldrig varit möjligt.

Per Lindblad

Äventyr på Svalbard - mitt sista skidlopp

Text och bild: Thomas Jarnehed

Onsdag den 15 april flyger jag och min särbo till Svalbard. Jag har egentligen ingen aning om vad jag ger mig in på vilket är tur i och för sig. Svalbard går helt enkelt inte att beskriva med ord.

Träning efter förmåga

Söndag 18/8 2024 Backträning i Ekebyhovsbacken ute på Mälårarna. Upp och ned i slalombackens tre pister. Bra konditionsträning, i alla fall för någon som inte passerat 80 års ålder. Frågan jag ställer mig är, i vilken ålder förstår man att anpassa sin träning efter kroppens förmåga? Jag tror att jag nått dit nu, i alla fall efter mitt senaste och definitivt mitt sista skidlopp. Mer om det längre fram.

Efter avslutad backträning så börjar mitt högra knä att spöka, inledningsvis lite lättare smärta. Jaja, jag har väl tryckt på lite för mycket, för att inte lägga alltför stor vikt på min knäprotes på det vänstra knät, går tanken.

Blir dock inte bättre utan efter några veckor så tvingas jag att uppsöka en ortoped. Efter examination och sedvanlig röntgen så blir diagnosen, benmärgsödem!

Svenska Ishockeylandslagets läkare Björn Waldebäck, van vid idrottsidioter får naturligtvis frågan, hur kan jag träna och genomföra Försvarsmaktsvasan i februari 2025. Svaret blir, jag trycker i dig några kortisonsprutor och sedan bit ihop. Det blir inte värre. Jag tränar på så gott det går men långt ifrån den nivå jag normalt brukar ligga på.

Vattning Vasa

Söndag den 23 februari står jag i främre ledet vid starten på Vasan. Tänkte, bara jag kommer uppför den första långa två kilometers backen med en stigning på 178 meter så är det bara att staka på.

Så länge jag inte rör på knät alltför mycket så skall det nog gå bra. Den backen har alltid varit mitt värsta scenario. Tanken har varit att det "kan inte bli värre". Trodde jag ja!

Starten går och jag konstaterar snabbt att vattenskidor hade varit ett bättre val. Vattnet på myrarna går över pjäxskaflet på en del ställen. Det fungerar i 70 kilometer men framme vid Gopshus har jag sådan kramp i låren att det bara inte går längre. Tvingas att bryta med två mil kvar av de nio.

"Skidorna på hyllan" blir Svalbard

Är så besviken när jag kommer hem att jag säger till min särbo att nu lägger jag skidorna på hyllan. Det beslutet togs inte emot särskilt väl då hon älskar längdskidåkning och hela tiden varit med i mina träningar i Grönklitt, Fjällriket Baggården och många andra ställen. Sagt och gjort, hon övertalar mig om att vi ska åka skidor på Svalbard och enda möjligheten är genom att anmäla oss till Svalbard Skimartion lördagen den 18 april -26.

Svalbard låter ju intressant så jag har inga invändningar men funderar på hur jag skall klara av det då knät inte blivit bättre. Nya undersökningar och nu har problemet artros tillkommit. Varje steg är en pina. Nytt läkarbesök och rekommendation blir att uppsöka en sjukgymnast. Jag får ett styrketräningsprogram som delvis hjälper men långt ifrån vad som behövs för ett nytt skidäventyr.

Av en slump så hittar jag på Facebook en annons för ett företag som heter Fysio-Outdoor som drivs av Håkon Breistrand som erbjuder en föreläsning om hur man kan förbättra sin skidåkning även med skador. Håkon är såväl elitåkare som fysioterapeut och jag går på hans föreläsning. Håkon

verkar vara svaret på mina knäproblem som gjort mig till en av världens sämsta skidåkare. Jag inser dock snabbt att min ekonomi inte räcker till för att ta hans tjänster i anspråk. Här kommer Idrottsveteranerna in i bilden och stöttar mig med medel som gör att jag får möjlighet till sex privatlektioner. Håkon är helt fantastisk och efter en inledande genomgång av mina problem som sker i terrängspåret runt Bosöns idrottsanläggning där han analyserar hur jag rör mig och vad som behövs, så får jag inledningsvis ett träningsprogram som går igenom hemma hos honom i hans gym där han filmar de olika aktiviteter som jag behöver träna på för att sedan följa mig i skidspåren och ändra tekniker för att knät inte skall smärta samt rätta till vad som behövs för att få flyt i skidåkningen.

Onsdag den 15 april flyger jag och min särbo till Svalbard. Jag har

egentligen ingen aning om vad jag ger mig in på vilket är tur i och för sig. Svalbard går helt enkelt inte att beskriva med ord. En helt fantastisk plats.

Besök på Svalbards museum

En kvinna som företaget vi reste med hyrt in för att ge oss information samt guida oss på Svalbards museum var helt suverän med att redogöra för Svalbards natur och förändringar utan att vara någon hysterisk klimataktivist. Förändringarna som nu sker har skett många gånger under tidernas lopp och hennes sätt att se det var "Adapt and survive". Precis som isbjörnarna nu gjort. I och med att isarna drar sig tillbaka så har de ändrat sin föda och nu är det i stora drag vildrenar som blir mat. Renarna på Svalbard är mindre och kortbenta och tekniken är att isbjörnarna antingen jagar ned en

Denna björn som står på museet vägde mer än 500 kilo och blev skjuten av en forskare på bara någon meters avstånd trots att flera försökte att skrämja bort den gjorts.

ren i vattnet och dränker den eller jagar ut den i ett tjockare snötäcke där de inte hinner springa ifrån björnen. Isbjörnarna mår bra och ökar i antal!

I en monter ligger ett gevär med en patron sittande snett fastkilat i patronläget och slutstycket fast strax bakom. Jag kan känna skräck- en hos skytten! Han var pälsjägare och skulle ta sig några kilometer till några andra för en födelsedags- fest i början på nittonhundratalet. Han kom dock aldrig fram och de kunde inte finna honom när de letade. För några år sedan påträff- ades delar av hans skelett och vapnet.

På Svalbard finns också en rysk bosättning som ställde till lite huvudbry för såväl övriga boende på Svalbard som de som bor i den ryska bosättningen när Ryssland skulle bojkottas efter anfallet mot Ukraina. Det var både ryssar och ukrainare som med familjer bodde och arbetade i kolgruvan. Ingen ville resa hem för att sedan skickas till fronten på någon sida så någon form av fredspipa röktes och de bägge nationaliteterna fortsatte

som innan. I och med blockaden drabbades bägge sidor av svårig- heter att handla i de lokala affärer- na i Longyebyen så då anordnades transport av matvaror, blöjor dylikt genom lokalbefolkningen.

Mindre genomtänkta beslut görs på många ställen på jorden. Sval- bard är inget undantag. Kolgruvor har varit huvudnäringen och själv- fallet så har värmekraftverk och mycket annat drivits med kol som var näst intill gratis. Beslut fattades dock att man av okänd anledning skulle gå över till diesel som i sin tur behövde importeras via fartyg. Vi vet ju alla vad som hände med priser på olja. Nu har så gott som alla kolgruvor lagts ned förutom den ryska som mest upprätthålls för syns skull så man är fast i fos- sila bränslen, bara till en mycket dyrare kostnad.

Kolbrytningen har ersatts med turism som inkomstkällor vilket i sin tur attraherat andra typer av äventyrliga människor från jordens alla hörn. Vår guide vid en skoter- tur vi gjorde var från Australien. Aktiviteter utgörs i huvudsak av att åka med hundspann, dagsutflykter

på skoter samt båtturer.

Rundtur på ön

Innan loppet han vi med att köra snöskoter i några dalgångar samt en båttur som tog oss runt Spets- bergen med den mest fantastiska natur jag upplevt trots tjänstgöring i Kiruna och flera besök i vackra Norge.

Under båtturen passerade vi Svenshuset på Kap Thordsen. Huset uppfördes av Adolf Erik Nordenskiöld 1872. Samma år fastnade ett sälångstfartyg i isen på norra Svalbard. Besättningen räddades av Nordenskiölds expedi- tion och 17 norska säljägare, de utan familjer, skickades för att ro 35 mil söderut till Svenshuset där det fanns proviant och dom kunde stanna över vintern. När en rädd- ningsexpedition några månade senare skickades dit så var dörren reglad från insidan med en varning om att inte komma in. Inne i huset låg de flesta döda förutom några få som hade begravs precis utan- för. Det har under åren spekulera- rats om anledningen och en massa teorier har florerat.

2008 grävdes en av gravarna upp och en vetenskaplig undersökning genomfördes och man kom fram till att de dött av blyförgiftning från konservburkar som förslutits med bly.

Dagen innan loppet skickas information om bansträckning, risker med mera ut. Texten på norska hade Google-översatts till svenska och löd: "Avloppshante- ringen följer förhållandena noga, och halkfaran bedöms löpande i samarbete med lokala halkob- servatörer. Vi kommer med ny information om det blir några förändringar".

Avloppshantering lika med täv- lingsledning, halkfara lika med lavinfara, halkobservatörer lika med specialister på att läsa av lavinfaror.

Dags för skidlopp

Så var det dags för loppet. Man kunde välja på helmaraton, halv- maraton eller en mil. Tidtagning eller inte. Dagen innan fick vi träffa representant från tävlingsledning- en. Jag var osäker på om jag skulle välja hel eller halvmaraton så jag passade på att fråga efter rekomen- dation. Direkt fick jag frågan – hur gammal är du! På mitt svar 82 fick jag svaret att du får möjlighet att välja i spåret och oavsett det du väljer så kommer det att räknas som fullföljt om du kommer i mål för egen maskin även om du ändrar dig under loppet. Ta gul nummerlapp för helmaraton och utan tidtagning.

Inledningsvis började jag med att skriva om Vasaloppets två kilo- meters backe. Piss i Mississippi! Här var det drygt 10 km uppför. Bitvis så brant att det var så svårt att saxa att många åkare stod på näsan på väg uppför. Inte någon- stans en slät sträcka att ta igen sig på. Stämningen var helt annorlun- da än något annat lopp jag gjort. Otvunget och hänsynsfullt med massa norrmän som bara var ett

enda leende och många uppmunt- rande kommentarer under loppet. Nästan hälften av åkarna var kvin- nor. På vägen stod funktionärer och erbjöd bland annat kaffe och Coca-cola blandat till dryck och gelébjörnar.

När jag kom upp till delningspunk- ten för hel eller halvmaraton så insåg jag att jag inte skulle hinna med helmaraton på fastställd tid utan om jag fortsatte så skulle jag ha hämtats av någon skoterpatrull. Jag tog beslutet att det får bli halv- maraton och vände. Dock lite för sent så det blev några kilometer extra. När jag kör förbi beväpnad isbjörnspatrull frågar jag om jag är på rätt väg för halvmaraton så skrattar han och säger att jag kört en extra kosevända (vad det nu betyder) och att det var bara att stå på.

Om inte förr så förstod jag på vägen ned hur brant lutningen var för det gick helt enkelt inte att bara köra utför, utan jag (och de flesta) fick ploga kraftfullt och ta den en mil långa backen i etapper. Först i de sista kilometrarna kunde man stå i spåret och bara åka med

vilket i sin tur gjorde att jag kunde åka i mål med ett ansträngt leende på läpparna. Vinnaren klockades för 90 kilometer i timmen på väg ned. Nu blev det "bara" halvmaraton vilket jag ändå är stolt över och gläds över min medalj. Min särbo klarade helmaraton på sitt första skidlopp vilket gläder mig ännu mer. En gång i tiden åkte jag ifrån henne utan problem men nu är det ombytta roller.

Stundtals var jag helt själv i spåret i detta mäktiga landskap vilket fick mig att känna mig hur liten som helst. Tryggt var dock att veta att beväpnade patruller på snöskoter och överflygande helikoptrar såg till att inga isbjörnar tilläts komma nära.

Detta var mitt sista skidlopp – aldrig mer! Dock kommer jag att fort- sätta åka längdskidor så inte min särbo får för sig att anmäla oss till något annat halsbrytande. Tack Ann för att du såg till att få mig på skidor igen och tack Håkon för att du gjorde det möjligt att uppleva skidåkning på Svalbard och tack Idrottsveteranerna som gjort detta möjligt. Ett minne för livet.

Veterandagen 2026

Skjutstationen var i vanlig ordning ett populärt inslag, inte minst bland de yngre besökarna.

Dagen började för vår del redan dagen innan på torsdagen med förövning för fanförarna och uppdukning av materiel för kansliet. Trots att det var en lång förövning utan rast eller lunch höll våra två fanförare Benny och Per fanan högt.

Även i år var arrangemanget förlagt till den södra sidan av Djurgårdsbrunnsvägen i anslutning till Sjöhistoriska museet och inhägnat med en in- och utpassage samt väskförbud. Vår förhoppning är att vi ska återgå till tidigare gruppering på gårdet på den norra sidan

om Djurgårdsbrunnsvägen. En sådan gruppering ger mer utrymme och bättre överblick för besökarna och är dessutom mer synlig för de som tillfälligt passerar. När förövning och dukning var avslutade åkte de som behövde övernattnings till Bosön för middag och vila.

Fredagen den 29 maj var vi åter på plats kl 08.00 där vi gjorde i ordning skjutstationen som är ett mycket uppskattat och publikdragande inslag. Förutom ceremonin mellan 14.30 och 15.45 där H.M.K., H.K.H. Prins Carl-Philip, talmannen, statsministern med flera deltog

så genomfördes ett antal arrangemang av olika slag i likhet med tidigare år. Vi saknade möjligheten att göra ett fallskärms hopp med vår skärm med föreningslogga och tandemhoppet för någon som föreningen vill uppmuntra eller premiera. Det har tidigare varit ett mycket uppskattat inslag. Det är en särskild känsla att hoppa över centrala Stockholm så vi hoppas att FM nästa år har råd att ge oss den möjligheten igen. Du kan se en sändning från dagen på Youtube som ger en bra bild av dagen i stort.

För föreningens del resulterade arbetet i vårt tält i tre nya sårade/skadade veteraner och några stödmedlemmar. Vi förvånas fortfarande över att så många utlandsveteraner inte känner till vår förening och vad vi gör. Det är tydligt att vi är i stort behov av den informatör vi sökt resurs för under några år och som verkligen skulle göra skillnad.

Efter kl 17.00 packade vi ihop vår utrustning och återgick till Bosön för att förbereda vårt prova på läger under lördagen och söndagen.

Carl-Johan Edström, generallöjtnant och chef för försvarsstaben (ovan), försvarsminister Pål Jonsson (nedan t.v.) och arméchef Jonny Lindfors (nedan t.h.) var några av de som besökte Idrottsveteranernas tält under Veterandagen.

Försvarsutskottet med Hanna Gunnarsson i spetsen provskjuter några skott.

Även i år återfanns Idrottsveteranernas tält precis nedanför trappan upp till Sjöhistoriska. Här syns en lugn stund, men generellt var tälten välbesökta.

Känner du någon som vill bidra till Idrottsveteranernas arbete?

Idrottsveteranerna får i dagsläget stöd från såväl myndigheter som enskilda. En del av de bidrag föreningen mottar är öronmärkta för soldater sårade/skadade i internationell tjänst. Föreningen är därför även i behov av ekonomiskt stöd för att stötta nationellt sårade/skadade soldater.

Ditt samarbete med Idrottsveteranerna kan därför bidra ytterligare till att sårade/skadade soldater får det stöd de behöver. Samarbetsavtal kan tecknas för tre olika nivåer, 5 000, 15 000 och 25 000 kr eller materiel/utrustning till motsvarande värde i stöd under ett år. Föreningen har drygt 400 medlemmar från generaler/amiraler i Försvarmakten, politiker i ledande positioner till en stor variation av stödmedlemmar i samhället.

Tidningen Idrottsveteranen distribueras till samtliga medlemmar via mail och till ett antal avdelningar på Högkvarteret, Försvarsdeparte-

mentet, Sveriges veteranförbund, Soldathemsförbundet, Invidzonen, Sveriges militära kamratföreningars riksförbund i tryckt format. Sponsor ges följande förmåner:

Kontakta oss på kansliet@idrottsveteranerna.se eller 073-432 12 98

5 000 kr

- En fjärdedels sida i tidningen Idrottsveteranen vid två tillfällen.
- Företagslogga motsvarande presenterad på hemsidan som bronssponsor.

15 000 kr

- En halv sida i tidningen Idrottsveteranen vid två tillfällen.
- Företagslogga länkad till valfri hemsida och presenterad på hemsidan som silversponsor.

25 000 kr

- En hel sida i tidningen Idrottsveteranen vid två tillfällen.
- Företagslogga länkad till valfri hemsida och presenterad på hemsidan som guldsponsor.
- Som värd för ett valfritt föreningsarrangemang kostnadsfritt delta med en representant.

Prova-på-lägret på Bosön

*Bågskytte,
rullstolsbasket,
vattengympa och
skogsbad - allt och
lite till under en
och samma
helg!*

Som traditionen bjuder genomförde vi vårens prova-på-läger på Bosön i anslutning till Veterandagen.

Vi startade helgen med ett pass vattengympa på lördag morgon för att komma igång. Många hade inte testat vattengympa och var imponerade över effekten av träningsformen, inte minst för den som har skador av olika slag. Möjligheten finns på hemmaplan för många och här kan föreningen stödja den enskilde.

Efter en energipaus gav vi oss ut i det vackra vädret till bouleanorna. Boule är en sysselsättning alla kan delta i och som inte kräver så mycket fysiskt av den enskilde. Många uppvisade en imponerande

teknik med stor precision i sina kast och alla förbättrade sin förmåga under spelets gång.

Efter lunch fick vi tillgång till beachvolleyspelarna David Åhman och Jonathan Hellvigs träningsplan på Bosön. De fick sin egen och låsta bana efter sina segrar i OS 2024, VM 2025 och flera andra stora turneringar. Volleyboll ställer stora krav på spelarna och sanden i beachvolleyboll gör spelet än svårare. Parallellt med detta anordnade vi skytte med våra luftvapen för de som inte kunde delta i beachvolleybollen. Vi har köpt in fyra fina luftgevär som kan lånas och till detta har Per Lindblad skänkt ett likadant så vi har totalt fem gevär.

I samband med energipausen på

eftermiddagen fick vi ett mycket uppskattat besök av statsrådet Pål Jonsson som fick en genomgång avseende föreningen och dess verksamhet samt arbetet med den temporära veterangården och samhällslotsen. Efter detta startade nästa del i programmet som omfattade rullstolsbasket. Forsvarsministern bytte snabbt om och ingick i ett av de tre lagen. De röda, de blå och de gula. Ministerns mål resulterade i att det gula laget gick segrande ur den bataljen som till skillnad mot tidigare år inte övergick till rullstolsrugby tack vare en tydlig domare.

Efter middagen fick vi lyssna till Oliver Metz som stridit för Ukraina. Ett mycket intressant och gripande föredrag om de självupplevda

erfarenheterna.

Kvällen avslutades med föreningens årsmöte där den nya styrelsen valdes. Vi välkomnar Torbjörn Zimmerman och Elias Mibesjö till styrelsen och riktar ett tack till Ulf Roos som lämnade uppdraget.

Under dagen deltog naprapaten Jörgen Andersson som kunde hjälpa flera medlemmar med diverse problem.

Söndagen inleddes med ett pass hemmaträning under ledning av Jörgen. Ett program som man som enskild utan andra hjälpmedel än ett träningsgummiband kan använda dagligen i hemmet. Ett utmärkt sätt att hålla kroppen rörlig genom några minuters dagliga träning.

Mellan förmiddagsfika och lunch genomförde vi Stilla Stig eller skogsbad som det också kallas. Ett sätt att koppla bort vardagen och gå in i sig själv genom att i naturen använda alla sina sinnen på olika sätt. Mari Larsson från Yogatree lotsade oss i konsten att slappna av och använda alla våra sinnen med olika övningar i terrängen, så effektivt att en av deltagarna somnade djupt.

Eftermiddagen ägnades åt bågskytte med en kunnig instruktör som resulterade att tävlingsinstinkten vaknade hos alla. Även här visade sig övning ge färdighet då de flesta blev riktigt skickliga i att använda pil och båge och även träffa målet.

Helgen uppskattades högt av alla deltagare och vi hoppas att kunna erbjuda ett prova på läger vid I 21 i Sollefteå i höst, men vi väntar i skrivande stund på svar från regementet så det är inte helt säkert ännu.

Missade du vårens prova-på? Hör av dig till oss så bokar vi in dig på nästa!

Föreningens sponsorer

FÖRSVARSMAKTEN

Försvarsmakten är föreningens huvudsponsor och står för den absoluta merparten av de ekonomiska medel som står till föreningens förfogande.

Försvarsmaktens medel får endast användas för stöd till internationellt skadade medan föreningen är öppen även för nationellt skadade.

Det innebär att föreningen är beroende av stödmedlemmar och sponsorer för stödet till de nationellt skadade.

Vi är ingen "vanlig" IT-konsult. Vi är en IT-veteran med snart 30 års erfarenhet!

Vårt mål är att alltid leverera högkvalitativa lösningar och support för att möta våra kunders unika behov.

Vill Du ha hjälp med Dina IT-behov - kontakta en veterankollega!

Henrik Stensson

Fridat AB | www.fridat.com

Har du synpunkter eller idéer gällande föreningens verksamhet? I så fall är du välkommen att höra av dig till någon av styrelsemedlemmarna eller till kansliet.

Kontakt

073-432 12 98
kansliet@idrottsveteranerna.se

Ågatan 15 B, postfack 11
749 35 Enköping

www.idrottsveteranerna.se

Välkommen att anmäla dig som medlem hos Idrottsveteranerna!

Sårad/skadad är du som har en av läkare dokumenterad fysisk eller psykisk skada. Du kan välja att bli ständig medlem och betala en engångsavgift (500 kronor) eller betala en årlig avgift på 50 kronor.

Vi välkomnar även dig som

privatperson att gå med som stödmedlem. Du anmäler dig enklast på idrottsveteranerna.se. Årsavgiften är 50 kr (eller valfritt belopp däröver).

Du som är stödmedlem erbjuds att delta i vissa av våra verksamheter till självkostnadspris, och är välkommen att delta i evenemang som nationaldagsfirande och veterandagen.

Representerar du ett företag eller en orga-

Känner du någon som skulle behöva oss men ännu inte gått med? Tipsa!

Skanna QR-koden för att komma direkt till anmälningsformuläret för medlemskap. Du väljer där om du vill ansluta dig som stödmedlem eller ordinarie medlem.

Idrottsveteranerna
föreningen för sårade/skadade soldater